

a mai ember életlehetőségeihez, úgy a szentségi böjt rendelkezéseinek áthangolása által magával az Eucharisziával tette ugyanezt. További liturgikus rendelkezésekkel és engedélyekkel pedig az egyházi év eseményeit igyekszik mélyebben vésni a mai ember élményvilágába; a pápasága alatt szenttéavatottaknak számával a keresztény életnek főképp modernkori hőseit emelte az Egyház oltáira; az ősi mariológiai hittételek dogmává való emelésével viszont tovább építette a krisztusi Tanítói Hivatal munkásságát, s ugyane hivatalában adott szakadatlanul és ad ma is oktatást minden hívőnek a keresztény élet minden kérdésében.

Talán még liturgikus működésénél is nagyobb és mélyebben szánó hatást ér el ezzel a páratlan tanító tevékenységével. Ebben a tekintetben méltán csatlakozik a századforduló nagy tanító pápaihoz: XIII. Leóhoz, X. Piushoz és XI. Piushoz. Sőt átfogóképesség és egyetemesség tekintetében túlszárnyalja valamennyit. Nemzetközi fogadások alkalmával mondott beszédei megannyi remekbe készült fejtegetések a tudomány és a gyakorlati élet legkülönbözőbb kérdéseiről. Minden felvetődő kérdéshez, még a legelvontabbakhoz és a leggyakorlatibbakhoz is a tökéletes illetékesség igényével szól hozzá. Ézért akárhány beszéde egyenesen a világszenzáció erejével hat. Ezek a beszédek nemcsak XII. Pius pápaságának maradandó momentumai, hanem egyúttal korunk tudós lelkiismeretének beszédes bizonyítékai is.

Valóban ugyanolyan pap ő, mint aki egykor a katakomba-émlékeken hajolt a keresztény élet legősibb jelei és hagyományai fölé. Csodálatos életmű és csodálatos élet! Formálásában bámuljuk a Gondviselést, amely előre megszabta ezeket a képességeket, s bámuljuk azt az embert, aki szabadon, a maga akaratából illeszkedett ehhez a szerephez és töltötte be azt. Életét szemlélve azt is láthatjuk, mint valósíthatja meg az ember a teljes szabadságot s ugyanakkor a vele kapcsolatos isteni terveket. Szentséges Atyánk életének talán ez a legszebb s legemberibb és legistenibb tanulsága!

I j j a s A n t a l

HARTYÁNI FESZÜLET

*Kezed-lábad szabadon:
sróf tart a derekadon,
temetői Krisztusom.*

*Sovány tested öntöttvas;
ezüstsínre mázoltak
együgyűen, gyöngyalak.*

*Fád keríti kerítés,
hasztalan: vadvirág és
gyom töri át, szelíd nép.*

*Ölelgeti bús fátat,
csókolgatja vaslábad
igazlelkű áhitat.*

*Rossz szolgád is rádköszön;
szava, mint a rács-közön
átkúszó virágözön:*

*körülfonja derekad
s — ahol a sróf belemart —
mint a repkény, rátapad.*

S z e d ő D é n e s